

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ.....	2
UCHWAŁA PEŁNEGO SKŁADU SĄDU NAJWYŻSZEGO	7
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ	8
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ.....	9
PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ	12
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	15
PYTANIE PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	18
UCHWAŁA IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	19

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 1/14

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy jest zgodny z przepisami prawa skład Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie, w którym orzekał sędzia przeniesiony w trybie art. 75 § 3 w związku z art. 75 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 roku – Prawo o ustroju sądów powszechnych, w sytuacji gdy decyzję o przeniesieniu podpisał Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości?”

III CZP 2/14

Wniosek Rzecznika Ubezpieczonych przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy osobie najbliższej przysługuje z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zadośćuczynienie pieniężne za doznaną krzywdę wynikającą z naruszenia jej dobra osobistego w postaci szczególnej więzi emocjonalnej ze zmarłym, nawet gdy śmierć nastąpiła przed dniem 3 sierpnia 2008 r.?”

III CZP 3/14

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przepisy dotyczące jurysdykcji krajowej w procesie znajdują zastosowanie w postępowaniu z wniosku o zawezwanie do próby ugodowej. W przypadku pozytywnej odpowiedzi, czy spełnienie przesłanki (łącznika jurysdykcyjnego) z art. 1103⁷ pkt 4 k.p.c., przez uczestnika postępowania będącego podmiotem zagranicznym, stanowi podstawę prawną do złożenia wniosku o zawezwanie do próby ugodowej w Sądzie Rejonowym właściwym dla uczestnika postępowania ze względu na posiadany majątek w Rzeczypospolitej Polskiej lub przysługujące mu prawa majątkowe w Rzeczypospolitej Polskiej o znacznej wartości w stosunku do wartości przedmiotu sporu?”

III CZP 4/14

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Łodzi przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy postępowanie przed sądem, w składzie którego uczestniczył sędzia zniesionego Sądu Rejonowego, przeniesiony na swój wniosek na inne miejsce służbowe decyzją wydaną i podpisaną w zastępstwie Ministra Sprawiedliwości w trybie artykułu 75 § 2 pkt 1 i § 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (tekst jedn.: Dz. U. 2012 r. poz. 427) przez Podsekretarza Stanu, dotknięte jest nieważnością?”

III CZP 5/14

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Łodzi przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy postępowanie przed sądem, w składzie którego uczestniczył sędzia zniesionego Sądu Rejonowego, przeniesiony na swój wniosek na inne miejsce służbowe decyzją wydaną i podpisaną w zastępstwie Ministra Sprawiedliwości w trybie artykułu 75 § 2 pkt 1 i § 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2012 r. poz. 427) przez Podsekretarza Stanu, dotknięte jest nieważnością?”

III CZP 6/14

Pytanie prawne Sądu Okręgowego we Wrocławiu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy przepis art. 53a ustawy o pomocy społecznej z dnia 12 marca 2004 r. (ze zmianami) tekst jednolity: Dz. U. 2013 r. poz. 509 w przedmiocie przyznawania wynagrodzeń opiekunom prawnym osób całkowicie ubezwłasnowolnionych ma zastosowanie do przyznawania wynagrodzeń kuratorom osób częściowo ubezwłasnowolnionych?

2. Czy postanowienie rozstrzygające wniosek w przedmiocie wynagrodzenia dla kuratora osoby częściowo ubezwłasnowolnionej lub dla opiekuna osoby całkowicie ubezwłasnowolnionej jest postanowieniem orzekającym co do istoty sprawy i czy w związku z tym od postanowienia tego służy zażalenie czy apelacja?

3. Czy gmina, na której na mocy art. 53a wyżej cytowanej ustawy o pomocy społecznej ciąży obowiązek wypłaty przyznanego

przez Sąd wynagrodzenia jest zainteresowanym w rozumieniu art. 510 k.p.c.?”

III CZP 7/14

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w razie rozstrzygnięcia sprawy cywilnej przez sędziego, który orzekał jednoosobowo po wydaniu w stosunku do niego decyzji o przeniesieniu na inne miejsce służbowe w trybie art. 75 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 roku – Prawo o ustroju sądów powszechnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r. poz. 427), podpisanej z upoważnienia Ministra Sprawiedliwości przez Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości, ma miejsce nieważność postępowania opisana w art. 379 pkt 4 k.p.c.?”

III CZP 8/14

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Słupsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy do terminu zasiedzenia własności nieruchomości wnioskujący może doliczyć okres, w którym biegł dla niego termin do nabycia przez zasiedzenie prawa użytkowania wieczystego przeciwko poprzedniemu użytkownikowi wieczystemu, a które to użytkowanie wieczyste, przed upływem terminu do jego zasiedzenia wygasło, z uwagi na upływ terminu na jaki została zawarta umowa użytkowania wieczystego?”

III CZP 9/14

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w sprawie o ustanowienie służebności gruntowej za wynagrodzeniem odpowiadającej treścią służebności przesyłu wszczętej na podstawie art. 305² § 2 k.c. z wniosku właścicieli nieruchomości – następuje nabycie na rzecz uczestnika przez zasiedzenie służebności gruntowej odpowiadającej treścią służebności przesyłu – wobec wykonywania przez uczestnika (poprzedników prawnych) uprawnień wynikających z decyzji wydanej na podstawie art. 35 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczenia nieruchomości (jedn. tekst: Dz. U. z 1974 r. Nr 10, poz. 64 ze zm.) stanowiącej tytuł prawny do ich wykonywania?”

III CZP 10/14

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy osoba będąca członkiem zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością uprawniona z mocy postanowień umowy spółki do reprezentowania spółki łącznie z drugim członkiem zarządu może zostać ustanowiona pełnomocnikiem do określonego rodzaju czynności przez zarząd tej spółki?”

UCHWAŁA
PEŁNEGO SKŁADU SĄDU NAJWYŻSZEGO

BSA – 4110 – 4/13 – z dnia 28 stycznia 2014 r. w pełnym składzie Sądu Najwyższego na wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego

1. W wydaniu decyzji o przeniesieniu sędziego na inne miejsce służbowe na podstawie art. 75 § 3 w związku z art. 75 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (jedn. tekst: Dz. U. z 2013 r., poz. 427 ze zm.) Minister Sprawiedliwości nie może być zastąpiony przez sekretarza ani podsekretarza stanu.

2. Wykładnia dokonana w uchwale wiąże od chwili jej podjęcia.

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 84/13 – z dnia 29 stycznia 2014 r. w składzie 7 sędziów
na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

Właściciel lokalu może na podstawie umowy przelewu przenieść na wspólnotę mieszkaniową uprawnienia przysługujące mu wobec sprzedawcy lokalu w związku z wadami fizycznymi nieruchomości wspólnej.

III CZP 99/13 – z dnia 30 stycznia 2014 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie

Termin sądowy oznaczony na podstawie art. 967 zdanie drugie k.p.c. jest zachowany, jeżeli przed jego upływem nabywca licytacyjny złożył polecenie przelewu w banku, a wskazana w tym poleceniu kwota miała pokrycie na rachunku zleceńodawcy.

III CZP 104/13 – z dnia 30 stycznia 2014 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Termin przedawnienia roszczenia członka rady nadzorczej spółki akcyjnej o wynagrodzenie przyznane zgodnie z art. 392 § 1 k.s.h. określa art. 118 k.c.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

II CSK 191/13 – wyrok z dnia 25 lipca 2013 r.

Dopuszczalne jest umowne wyłączenie prawa potrącenia wierzytelności jednej ze stron stosunku obligacyjnego, jeżeli nie sprzeciwia się to właściwości tego stosunku, ustawie lub zasadom współżycia społecznego (art. 353¹ k.c.).

II CSK 710/12 – wyrok z dnia 26 września 2013 r.

Jeżeli roszczeń określonych w art. 296 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (jedn. tekst: Dz. U. z 2013 r., poz. 1410) dochodzi – powołując się na prawo wyłącznego używania znaku towarowo-słownego – uprawniony z prawa ochronnego na znak towarowy słowno-graficzny oraz, będący jego elementem, znak słowny, konieczne jest nie tylko semantyczne i fonetyczne, ale także wizualne porównanie obu znaków ze znakiem słowno-graficznym używanym przez pozwanego.

I CSK 696/12 – wyrok z dnia 27 września 2013 r.

W sprawie o udzielenie informacji oraz udostępnienia dokumentów niezbędnych do określenia wysokości dochodzonych wynagrodzeń i opłat (art. 105 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych, jedn. tekst: Dz. U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631 ze zm.) dopuszczalne jest wydanie wyroku częściowego, jeżeli powód dochodzi jednocześnie zasądzenia wynagrodzenia.

I CSK 27/13 – wyrok z dnia 11 października 2013 r.

Uprawnienie do zamiany akcji w procesie konsolidacyjnym spółek sektora elektroenergetycznego oraz odpowiadający temu uprawnieniu obowiązek Skarbu Państwa wniesienia akcji spółek z tego sektora nie narusza praw akcjonariuszy i wygasa w terminie określonym w art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 7 września 2007 r. o zasadach nabywania od Skarbu Państwa akcji w procesie konsolidacji spółek sektora elektroenergetycznego (Dz. U. Nr 191, poz. 1367 ze zm.).

IV CSK 30/13 – postanowienie z dnia 23 października 2013 r.

Wniesienie przez właściciela nieruchomości pozwu o zapłatę wynagrodzenia za korzystanie z tej nieruchomości bez tytułu prawnego przez Skarb Państwa lub przedsiębiorcę przesyłowego w zakresie niezbędnym do eksploatacji urządzeń przesyłowych przerywa bieg terminu zasiedzenia służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu.

V CSK 582/12 – postanowienie z dnia 30 października 2013 r.

Jeżeli w postępowaniu karnym sąd pozostawił powództwo cywilne bez rozpoznania na skutek umorzenia postępowania karnego z powodu śmierci oskarżonego (art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k.), pozew przekazany sądowi właściwemu na wniosek powoda (art. 67 § 2 k.p.k.) nie podlega odrzuceniu na podstawie art. 199 § 1 pkt 3 k.p.c.

V CSK 579/12 – wyrok z dnia 7 listopada 2013 r.

Obowiązek wniesienia zastrzeżenia na podstawie art. 162 k.p.c. dotyczy tylko strony, której wniosek dowodowy został oddalony.

I CSK 34/13 – wyrok z dnia 8 listopada 2013 r.

Roszczenie spółdzielni mieszkaniowej o zwrot bonifikaty od opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego gruntu jest roszczeniem związanym z prowadzeniem działalności gospodarczej i ulega przedawnieniu w terminie trzyletnim (art. 118 *in fine* k.c.).

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 1/14

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w przypadku doznania przez pokrzywdzonych w jednym zdarzeniu drogowym obrażeń naruszających prawidłowe czynności ciała na okres powyżej i poniżej 7 dni należy wyodrębnić zachowanie sprawcy w części dotyczącej pokrzywdzonych z obrażeniami poniżej 7 dni i uznać je za wykroczenie z art. 86 § 1 k.w., a w konsekwencji wszcząć postępowanie o to wykroczenie, czy też w opisie zarzutu z art. 177 § 1 bądź § 2 k.k. oprócz pokrzywdzonych z obrażeniami powyżej 7 dni ujęci być powinni także pokrzywdzeni z obrażeniami poniżej 7 dni, gdyż również ich dobro prawne zostało bezpośrednio naruszone tym samym zdarzeniem faktycznym?”

I KZP 2/14

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Zamościu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dla odpowiedzialności z art. 245 kk, w sytuacji, w której sprawca w celu wywarcia wpływu na świadka używa groźby bezprawnej w postaci groźby karalnej określonej w art. 190 § 1 k.k. konieczne jest ustalenie, że groźba wzbudza uzasadnioną obawę, że będzie spełniona?”

I KZP 3/14

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Olsztynie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy użyty w art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2013 r. poz. 1247) termin «orzeczona kara podlegająca wykonaniu» odnosi się do każdej jednostkowej, bezwarunkowej, nie wykonanej jeszcze kary orzeczonej za konkretny czyn, który w następstwie zmiany ustawy stał się wykroczeniem, czy też wymieniony warunek wyłącza zastosowanie tego przepisu w sytuacji gdy owa kara jednostkowa została pochłonięta przez karę łączną, orzeczoną w związku z wystąpieniem realnego zbiegu przestępstw?»

I KZP 4/14

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy na postanowienie sądu I instancji wydane na podstawie art. 50 ust.1 ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 25 października 2013 r. poz. 1247) przysługuje zażalenie?»

I KZP 5/14

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zawarte w art. 50 ust. 2 ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2013 r. poz. 1247) określenie «górną granicą

ustawowego zagrożenia przewidziana za ten czyn» odnosi się wyłącznie do zagrożenia przewidzianego w sankcji przepisu określającego dany typ wykroczenia, czy też należy go odnosić do górnej ustawowej granicy danego rodzaju kary przewidzianej w Kodeksie wykroczeń?”

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

V KK 15/13 – postanowienie z dnia 28 sierpnia 2013 r.

Z zasady określonej treścią art. 8 § 1 k.p.k. wynika, że brak decyzji ministra właściwego do spraw finansów publicznych, o której mowa w art. 2 ust. 6 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201, poz. 1540 ze zm.) rozstrzygającej, iż konkretna gra jest grą na automacie w rozumieniu art. 2 ust. 3-5 tej ustawy, nie stanowi przeszkody do dokonania takiego ustalenia w postępowaniu karnym skarbowym, jako warunkującego wypełnienie przedmiotowego znamienia przestępstwa z art. 107 § 1 k.k.s.

V KK 53/13 – wyrok z dnia 28 sierpnia 2013 r.

W wypadku uwzględnienia środka odwoławczego wniesionego na niekorzyść oskarżonego przez oskarżyciela publicznego lub pełnomocnika, w ponownym postępowaniu granice przekazania, o których mowa w art. 442 § 1 zd. 1 k.p.k., kształtuje zarówno zakres zarzeka uchyłonego orzeczenia, jak i podniesione przeciwko niemu zarzuty.

III KK 352/13 – wyrok z dnia 24 października 2013 r.

Rozstrzygnięcie sądu o zastosowaniu środka zabezpieczającego przewidzianego w art. 96 § 1 k.k. musi być poprzedzone wysłuchaniem lekarzy psychiatrów i psychologa. Wypełnienie tego obowiązku jest obligatoryjne również wtedy, gdy z wnioskiem tej

treści występuje oskarżony, w trybie określonym przepisem art. 387 § 1 k.p.k.

I KZP 11/13 – postanowienie z dnia 28 listopada 2013 r.

Na zaistnienie znamienia uporczywego niewpłacania podatku w terminie, będącego warunkiem odpowiedzialności za wykroczenie skarbowe z art. 57 § 1 k.k.s., może wskazywać zarówno cykliczność zachowań podatnika, polegająca na umyślnym niestosowaniu się do wymogu terminowego płacenia podatku, jak i jednorazowe, ale długotrwałe zaniechanie przez niego uregulowania podatku płatnego jednorazowo, mające miejsce już po terminie płatności tego podatku, a więc gdy ma on uregulować go już jako zaległość podatkową, jeżeli zachowanie to wskazuje, że zamiarem podatnika w momencie upływu terminu płatności podatku było uporczywe jego niewpłacanie, a więc odsunięcie uregulowania tego podatku na dłuższy okres.

I KZP 16/13 – postanowienie z dnia 28 listopada 2013 r.

Wniosek skazanego o odroczenie wykonania kary pozbawienia wolności, złożony na podstawie art. 151 § 1 k.k.w. przed upływem roku od dnia pierwszego postanowienia o odroczeniu kary, podlega rozpoznaniu także po upływie roku i może być uwzględniony, ale wykluczone jest określenie końcowej daty odroczenia na dzień późniejszy niż odpowiadający kalendarzowo terminowi początkowemu (chyba że odroczenie dotyczy osoby wskazanej w art. 151 § 1 zd. 2 k.k.w.) oraz na dzień późniejszy niż data osadzenia skazanego w celu odbycia kary albo z powodu tymczasowego aresztowania.

I KZP 17/13 – postanowienie z dnia 28 listopada 2013 r.

Czynności operacyjno-rozpoznawcze zastrzeżone dla upoważnionych organów i instytucji państwowych z mocy odrębnych przepisów, w rozumieniu art. 45 w zw. z art. 7 ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o usługach detektywistycznych (Dz. U. 2002 r. Nr 12, poz. 110), to takie czynności operacyjno-rozpoznawcze, które zostały wprost wymienione w ustawach i dla których określono przesłanki warunkujące ich podjęcie.

**PYTANIE PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZ-
NYCH I SPRAW PUBLICZNYCH**

II UZP 1/14

**Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przed-
stawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:**

**„Czy objęcie jednym wyrokiem wielu decyzji ustalających
płatnikowi składek (pracodawcy) i wskazanym w tych decyzjach
pracownikom podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia spo-
łeczne i zdrowotne oznacza, że w skardze kasacyjnej płatnika rosz-
czenia z nich wynikające podlegają zsumowaniu przy ustalaniu war-
tości przedmiotu zaskarżenia (art. 21 k.p.c. w związku z art. 398⁴ § 3
k.p.c.), czy też wartość przedmiotu zaskarżenia należy liczyć odręb-
nie względem każdego ubezpieczonego pracownika?”**

**UCHWAŁA IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I
SPRAW PUBLICZNYCH**

II UZP 3/13 – z dnia 10 stycznia 2014 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie:

„Czy organ rentowy wypłacając emerytury zgodnie z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 r. sygn. akt K 2/12 (ogłoszonym w dniu 22 listopada 2012 r. w Dzienniku Ustaw z 2012 r., poz. 1285), których wypłatę wstrzymano od 1 października 2011 r., obowiązany jest również do wypłaty odsetek – stosownie do art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.)?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.